

näha, kui kalendrisaba jõuas õrafanda. Lahessime föik nähtust ja kuuldust paberit peale fannitada, siis wõiks sellest veise roamatufene täis saada, kellel enam ega wähem sisu sees ei tohiks olla, kui teistel, mis iga aasta tosinate kaupa turule viiakse ja kirju faante pärast mitmes paigas faa osijaid leiajad. Noh, paberit waabrikute peremeched ja mõned teised — tahawad kaa elada. Kellel üleliiga aega on, ja kes filmafulutamisest lugu ei pea, wõib neid föik läbi lugeda, meie ei lähää neid feelama. Teine lugu oleks, kui selle peale vastust peaks antama: mis rohi föige parim peaks olema, neid kirjaputufaid õrahävitada, mis aega mõõda meie metsadele suurt kahju saawad tegevma? — Hambawalu vasta teatafse palju abiühtru juhatada, kellest sagedast üks ainuke ei aita, — see, sama sugune lugu wõiks kaa kirjaputufatega olli — aga lähme pulma tagasi, kus roeg praegu parijalt lauale fannetafse.

Pärast sõöma läksime föik õue peale; meie vanemad mehed istusime puude varju, suitsetasime pipu, westisime magusat juutu ja lastisime wahewahel illes, fannust kuiwand kurtu. Nooremad inimesed lailid ja kargasid lusti pärast, mis ful wana Põllupänil natuke vasta meelt fäis, oga mis tema ommeti teiste ei wõinud teha, seist et Peter Möistand ette tinginud, oma kodu sedawiisi pulma pidu walmistada fuda ta ise tahtis. Seda waiksem oli teisel pääwa pulmapidu Ülewainul, kust palju muud healitsemis ei töusnud, kui laulud enne ja pärast sõöma. Pärasi sõöma rakkendati pulmalistide hobused wankrete etti

ja föik saaja sõitis ühes loos Wareksele, uut elumaja waatama, mis nii kaugel walmis oli, et muud ei puudunud kui uked ja aknad. Kes poari aasta eest seal käinud ja veel mälestasiwad, mis wilja äbatikud siis Warekje põllul kaswid, pidiwad tänawust õnnistust nähes pea aegu endist külarahwa arwamist töeks pidama, et Mihkel Põllupänil üks tont wõida olla, kes seda muutmist sigitanud. Juh, temel oli tödeste üks tont, kes peremehe osavas peaajus elas ja seal fäsi ja jalgu õpetas, mis ja kuba wiisi igaväärased tööd pidid forrale toimetatud saama. Ehk ful uus hoone vast paari nädala eest walmis saanud, leiti õu laastudest ja prügist puhaks foristatud, kui ei oleks sel aastal siin midagi ehitamise tööd tehtud. Föik ajad õue ümber nähti uued ja tugewad. Endine wana kaew, mis põuasel suve aeval enamist kuiw seis, leiti nüüd poolteist sülđa sügawamaks faewatud, ilus ja rakketeega kui nussuke õue peal, rohkem poolelt selge fulma weega täidetud, et inimestel ja elajatel välj puudust farta ei olnud. Õue ümber istutatud puud näitasiwad juba, mis kaunist pääwavarju nemad mõne aasta pärast saawad andma. Lojuste kari oli priegu libawam kui mitmes teistes külaperedes Jaani pääwa aegl; siin ei olnud föigel talwel ei söogi ega räwitsemise puudust olnud, misläbi tänawune rukki ülwiks walmistatud kesa rohket sõnnikut saanud. Süjisel roogitud heinamaal nähti rohuseemnega fulwasub määttaste asemel renast hajjendama, ja kui wifikatimal aegl üle saab fäima, ei leia ta fusfil enam finnitust ees. Ükski töö ei maha nii ruttu oma fulu